

Д.С. Соммера корелюють з даними отриманими іншими вченими – Б. Кохлером (Німеччина); Б. дель Бланко (Канада); С.П. Шуріним (Російська Федерація). Ці досліді експериментально підтверджують об’єктивний (природний) характер універсальних, життєвих цінностей (правових, моральних, релігійних – що носять гуманістичний характер).

Тренінг “Формування позитивної життєвої мотивації у персоналу ОВС України” проводився протягом трьох днів з групою курсантів ННПФПМГБВВ, що відвідують науковий гурток. Наприкінці тренінгу було проведено анонімне опитування та відкрите обговорення, що виявило позитивну оцінку курсантів як ідеї тренінгу, так і методик його проведення. В анонімному опитуванні ставилось на меті виявлення позиції учасників по таких базових позиціях: 1. Чи задоволені Ви результатами тренінгу? 2. Чи може даний тренінг мотивувати Вас до позитивної самотрансформації? 3. Чи носив даний тренінг дійсно практичний характер? В результаті анонімного опитування по першій позиції 7 осіб зазначили, що задоволені результатами; 1 – частково задоволені; 1 – утримався від відповіді; 1 – не задоволений. По другій позиції 8 осіб зазначили, що тренінг може мотивувати до позитивної самотрансформації; 1 особа утрималась; 1 зазначила, що тренінг не може стати акаталізатором їх саморозвитку. По третій позиції 9 опитаних вказали на практичну цінність що тренінгу (або деяких елементів тренінгу) і можливість подальшого застосування його положень і технік у професійній діяльності та повсякденному житті; 1 особа зазначила, що даний тренінг не мав практичного характеру.

У відкритому обговоренні всі учасники тренінгу схвально оцінили базовий концептуальний підхід тренінгу – зосередження уваги не на проблемних аспектах життєдіяльності персоналу ОВС (стресогенність роботи, депресивні тенденції, агресивність контингенту, ризик, пов’язаний з вживанням алкоголю тощо), а на позитивній реальності. Учасники тренінгу відмітили, що такий підхід формує нове, більш ресурсне і адаптивне світосприйняття та відкриває у людини нові можливості по вирішенню своїх особистісних проблем. Особливу зацікавленість в учасників тренінгу викликали практичні методики саморегуляції, позитивної візуалізації, створення аффірмацій, медитативні техніки. На даному етапі цей тренінг модифікований та доопрацьований. Враховані пропозиції практичних працівників ОВС різних органів та підрозділів ОВС. Пропоную даний тренінг в подальшому проводити у ВНЗ МВС та інших підрозділах ОВС.

Сінько І.С.

курсант 41 групи ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

науковий співробітник наукової
лабораторії з проблем кадрового
забезпечення діяльності ОВС

ПСИХОТЕХНІКА НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ ПРАЦІВНИКАМИ МІЛІЦІЇ НЕГАТИВНОГО ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ

Діяльність працівників міліції безпосередньо пов'язана з впливом на психіку та поведінку різних категорій осіб. У той же час працівники міліції самі можуть бути як суб'єктом психологічного впливу так і його об'єктом з боку різних категорій осіб (правопорушника, заявника та ін.).

Працівнику міліції не завжди вдається своєчасно встановити факт негативного психологічного впливу, особливо коли здійснюється прихований вплив. Це, у свою чергу, негативно позначається на його професійній діяльності.

Працівник міліції, який не володіє технікою блокування, усунення психологічних перешкод спілкування, легко втрачає контроль та управління його процесом, виглядає безпорадним, роздратованим, а відтак марно витрачає час і зусилля. Це може призвести до притягнення працівника міліції до дисциплінарної, а в окремих випадках й до кримінальної відповідальності.

Тому важливою умовою ефективної взаємодії працівника міліції з різними категоріями осіб під час професійного спілкування є володіння ним технікою протистояння негативному психологічному впливу.

Проблема психологічного захисту від різних видів психологічного впливу розглядається в роботах Є.Л. Доценко, О.В. Сидоренко, В.П. Шейнова та ін. Вивчення та здійснення психологічного захисту від негативного психологічного впливу в окремих різновидах діяльності правоохоронних органів займались В.С. Медведєв, В.М. Синьов, О.М. Столярєнко, С.І. Яковенко та ін.

Під негативним психологічним впливом запропоновано розуміти такий вид психологічного впливу, що спрямований на працівника міліції та на зміну напрямку його активності й призводить до змін у потребнісно-мотиваційній, інтелектуально-пізнавальній, емоційно-вольовій та комунікативно-поведінковій сферах. Такий вплив може бути непомічений працівником міліції та призводити до актуалізації у нього намірів, які не збігаються з цілями й мотивами його професійної діяльності.

Такий вплив здійснюється за допомогою різних психологічних засобів: вербальних та невербальних.

Протистояння полягає у активному опорі, блокуванні, усуненні спроб втручання під час професійного спілкування у психіку працівника міліції та недопущення залежності і підкорення йому та дотримання власної лінії спілкування.

Одним із розповсюджених наслідків негативного психологічного впливу під час професійного спілкування з різними категоріями осіб є стан «затиску» працівника міліції.

Психологічний затиск представляє собою загальний дискомфорт, відчуття ніяковості, скутості та розгубленості, який виникає у працівника міліції внаслідок поведінки особи, з якою він спілкується. Особливо небезпечно, коли така особа свідомо, цілеспрямовано намагається викликати «затиск» у працівника міліції, зокрема у присутності інших осіб.

Захист від негативного психологічного впливу можна поділити на пасивний та активний.

Прийоми пасивного протистояння.

1. Збільшення просторової дистанції, зайняття домінуючого положення, вихід на деякий час із поля зору особи, з якою спілкується (встати, зайти за спину, відійти до вікна, сейфу, повернутися боком, перевести погляд, утримуючи особу на периферійній зоні поля зору).

2. Виконання дій, що відволікають увагу та знижують її концентрацію (записи у паперах, їх перекладання, дзвінок по телефону, приготування напоїв, запалення цигарки тощо).

Прийоми активного протистояння.

1. «Лобове придушення». Владне розглядання впритул, різке скорочення просторової дистанції, переключення розмови на особистість, її вади і недоліки, включаючи посмішку та іронію.

2. «Обхідне подолання». Жартування, передача особі паперів, предмету, тощо, приписування їй певного стану за допомогою реплік типу: «А чого це Ви напружений (схвильований, роздратований, зляканий)?», «Не метушиться, заспокойтеся!», «Попийте водички (запалить цигарку)» та ін.

Поряд з цим працівник міліції повинен володіти навичками саморегуляції професійної поведінки. Під час професійного спілкування працівнику міліції важливо слідкувати за своїм фізичним та психологічним станами, а також зовнішнім виглядом. Якщо у працівника міліції пряма спина, рівне дихання й твердий погляд у перенісся особи, з якою він спілкується, мало кому прийде в голову скористатися стресовою ситуацією й намагатися здійснити негативний психологічний вплив. Навпаки, прояв розгубленості, невпевненості працівника міліції у собі вказує на його беззахисність перед партнером по спілкуванню.

Отже, науково актуальним і практично важливим є розробка алгоритму поведінки працівників міліції, який буде включати конкретні прийоми, вправи щодо блокування негативного психологічного впливу під час професійного спілкування.

Білень А.І.

курсант 31 групи ФПФПМГБ

Науковий керівник:

професор кафедри